

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Bütün gerici iktidarlar Yıkılmaya Mahkumdur

YIL : 2, SAYI : 3(ONBEŞ GÜNDE BIR ÇIKAR FİATI 25 KURUŞ 9 NISAN 1971

Akbank'ın para babalarının temsilcisi Demirel düştü, Vehbi Koç-Kazım Taşkent banka ve şirket şebekeleri iktidar koltuğunu kaptı. Nihat Erim'i Başbakan yaptı.

Amerikancı Erim Hükümeti Diken Üstüne Oturmuştur

İŞÇİ — KÖYLÜ DAHA EKIM 1969 DA, 7. SAYISINDA AP'NIN ÇOKECEĞINI ŞOYLE HABER VERMIŞTI.

AMERİKANCI AP DİKEN ÜZERİNE OTURMUŞTUR

CHP'deki Çatışmanın içyüzü

Halkımızın gelişen devrimci mücadelesi karşısında Amerikan emperyalistleri ve yerli işbirlikçileri, hâkimiyetlerini AP aracılığıyla yürütemez hale geldiler. Hâkim sınıflar, kendi aralarında şiddetli menfaat çatışmaları içine düştüler. Sonunda, AP iktidarı çöktü. İşbirlikçiler, zulüm ve sömürü düzenini devam ettirecek yeni bir hükumet kurdular.

Bu hükümet, Cumhuriyet Halk Partisi içindeki gericilere de dayanıyor. Nihat Erim, tıpkı İnönü ve Kemal Satır gibi, CHP içinde büyük patronların ve toprakağalarının temsilcilerindendir. Nihat Erim, emperyalizme ve işbirlikçilerine daha iyi hiz-

(Devamı sayfa 3 de)

Bir Amerikancı iktidarın yerini bir diğeri alabilir ama devrim ateşi söndürülemez

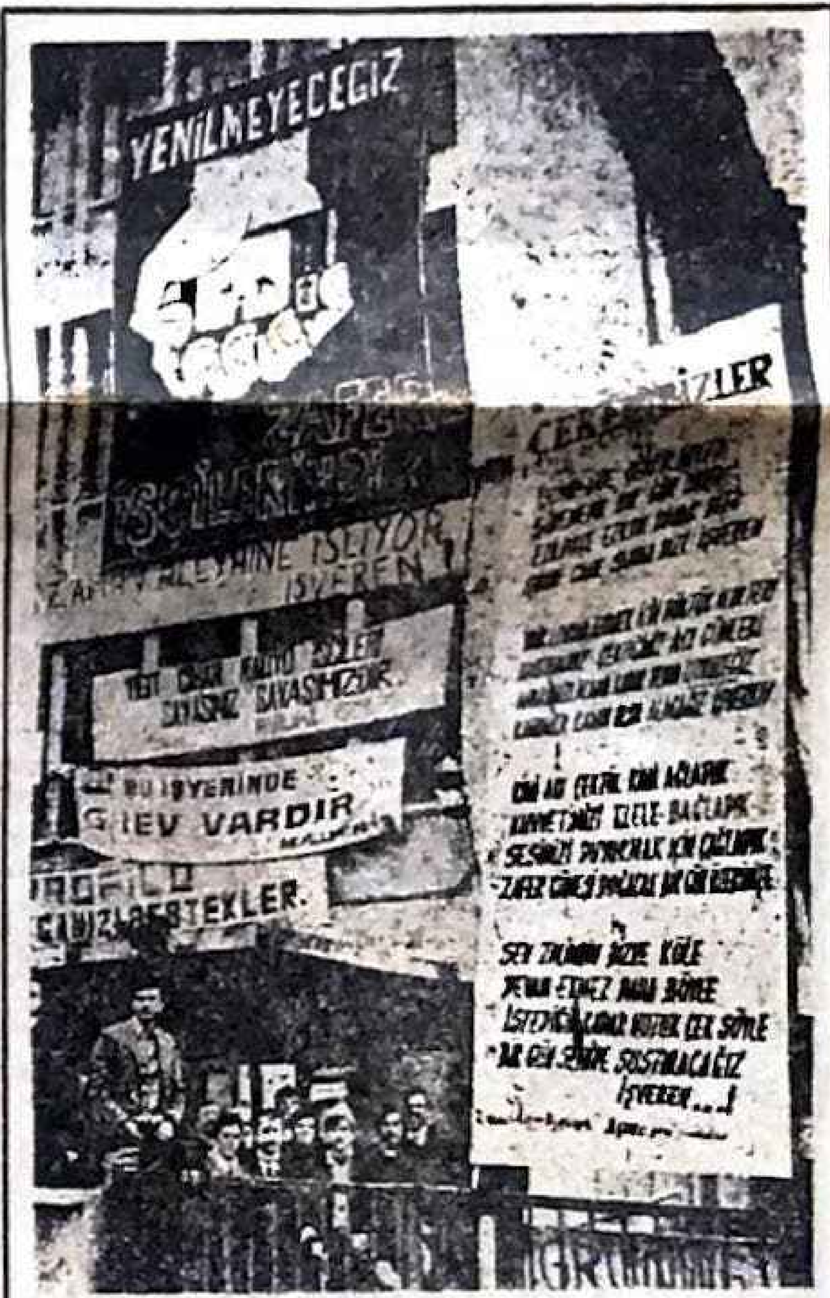
AP İktidarı yıkıldı. Şimdi durum nedir? AP İktidarının yerini alan yeni hükümet kimlerin iktidarıdır?

Hepimiz biliyoruz; AP, Amerikancı büyük patronların, toprak ağalarının, tefecilerin iktidarıydı. AP İktidarı döneminde soygun ve sömürü çarkı en açık bir şekilde ve hayasızca döndü. IŞÇI — KOYLÜ Gazetesine gelen yüzlerce işçi ve köylü mektubu AP'nin halk düşmanı yüzünü bir, bir açıkladı. AP'li kodamanlar Akbank, Has Holding gibi banka ve şirketlerin menfaatlarını savunuyorlardı. Amerikancı büyük patronlar, toprak ağaları ve kan emici tefeciler bu banka ve şirketlerin yardımıyla yıllarca işçileri, köylüleri bir lokma ekmeğe kul, köle etti. İşsizlik, pahalılık aldı, yürüdü. Bu banka ve şirketler Amerikan Emperyalistleriyle ortaktırlar. AP bu banka ve şirketlerin sömürüsünü arttırabilmek için sadece işçi ve köylüleri baskı altında tutmakla kalmadı. Vergi ve zamlarla dar gelirli memurları, esnaf ve zenaatkârı da ezdi.

AP sadece emekçi halkımızla ve milli sanayicilerle çatışmadı, AP'nin Akbank, Has Holding gibi büyük banka ve şirketlerin menfaatlarını savunması diğer A

(Devamı sayfa 3 de)

Hükümet Programı Eleştirisi İkinci Sayfada

İstanbul'da Pertrik ve Grundig işçilerinin üç ay kadar önce başlattıkları grev devam ediyor. İşçiler, bu grevde yeni tecrübeler edindiler. Bu tecrübeleri bütün işçi arkadaşlarına, bütün devrimcilere ulaştırmak için, bunları bir tiyatro oyunu haline getirdiler. Bu oyunu çeşitli yerlerde oynayarak mücadeleye neden ve nasıl başladıklarını, nasıl yürüttüklerini anlatıyorlar. Pertriks ve Grundig işçileri tutkun. Bir kaya gibi duruyorlar.

Alaçamda tütüncüler mücadelede

Karadeniz tütün üreticileri 22 Mart'ta Alaçam'da bir yürüyüş yaparak tütün üzerinde oynanan oyunlara karşı çıktılar. Parababalarının, toprak ağalarının ve tefeci — tüccarların iktidarını protesto ettiler. Tütün işletmelerini işgal ettiler.

Amerikancı iktidar çeşitli oyunlar düzenliyerek Karadeniz tütün piyasasının açılışını geciktirdi. Böylelikle tefeci — tüccarın, üreticileri daha da kolayca kendisine bağlamasına ve daha çok sömürmesine çalıştı. Güç durumda kalan pek çok tütün üreticisi tütününü ucuz fiyata kaptırdı.

22 Mart'ta açılan piyasada da başfiyatın 17 lira olacağı söylen-

(Devamı sayfa 3 de)

Plasva Plâstik Işçileri Mücadeleye Devam Ediyor

Plasva Plâstik fabrikasının yiğit işçileri, patronun ve işçi düşmanı Maslak Jandarma Komutanı başçavuş Süreyya'nın baskılarına rağmen mücadelelerine devam ediyorlar. 68 günden beri açlığa, susuzluğa ve baskılara rağmen yılmadan mücadeleye devam eden işçiler, direnişlerini sürdürmeye ve zalim patron Mirza Erboğan'dan haklarını söke söke almaya kararlı.

Zalim patron, işçileri pazar ve bayram günleri çalıştırıyordu. En ağır şartlar altında çalışan işçiler asgari ücret olan 19,5 lirayı bile alamıyorlardı. Işçiler gaspedilen haklarını almak için Lastik — İş'e teşkilâtlanmaya başladılar. Bunu alan patron, "Lastik—İş'ten vazgeçin; vazgeçmeseniz hepinizi işten atarım» dedi. Ve 18 arkadaşı işten attı.

Plasva Plastik işçileri, direnişe geçtiler. Patron işçilerin mücadelesini bastıramayınca, halk düşmanı başçavuşla bir olup

(Devamı sayfa 3 de)

PAKİSTAN'DA SAVAŞ

Bengal halkı zafere ulaşacak

Pakistan'ın Doğu Bengal bölgesinde yaşayan Bengalliler 25 Mart'tan beri silâhlı bağımsızlık mücadelesi veriyorlar. Hür Bengal Kurtuluş Ordusu şu anda köylük bölgelerin geniş bir kısmının yanı sıra Kulna, Komilla, Cessore, Kuşita, Pabna, Bogra illerini de elinde tutuyor. Bengal halkı üzerine Amerikan yapısı Patton tanklarıyla gelen Pakistan ordusuna karşı mızraklarla, kılıçlarla, baltalarla tırpanlarla, eski tüfeklerle karşı koyuyor.

Bu kanlı savaşın kökleri 24 yıl öncesinde yatar.

1947 yılında İngiliz sömürgecileri yüz yıllar boyu sömürdükleri Hindistan'dan çekilirken Hindistan halkını bölüp, birbirine düşürdüler. Hindistan'ın Hindu halkıyla müslüman halkı arasında kanlı kardeş kavgaları oldu. Halk birbirine kırdırıldı. Kanlı kardeş kavgalarının sonunda, Hindistan'ın müslüman halkı İngilizlerin uşağı olan Müslümanlar Birliği isimli teşkilât aracılığıyla Hindistan'dan koptu ve Pakistan devleti kuruldu.

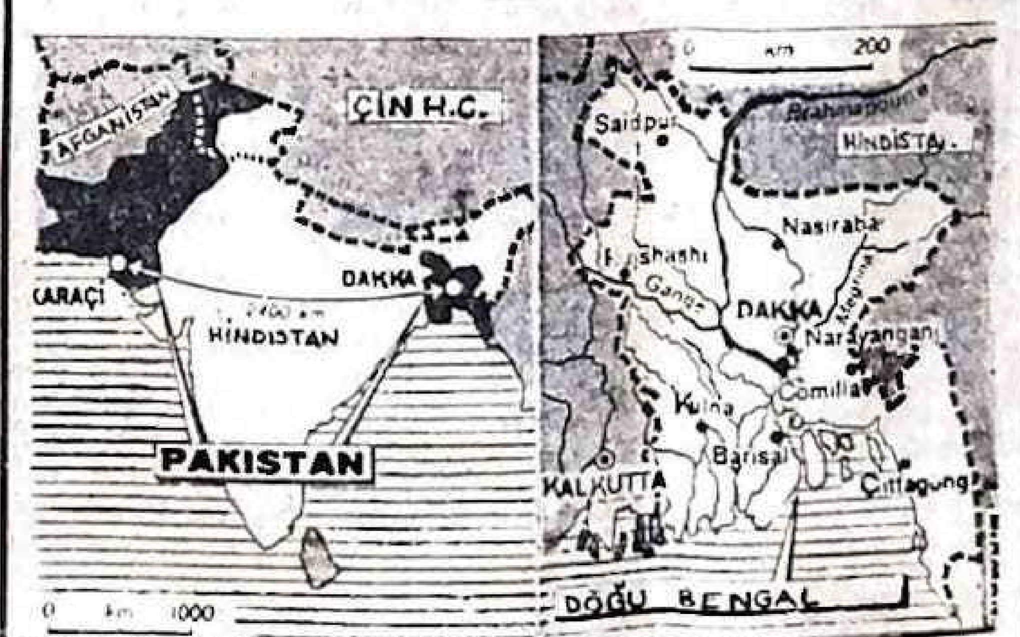
Hindistan'ın müslüman halkının büyük çoğunluğu, Hint yarımadasının iki yanında toplandı. Yandaki haritada görüldüğü gibi Pakistan, birbirinden 1800 kilometrelik Hindistan toprağıyla ayrılan iki ayrı bölgeden meydana geldi. Bu topraklarda bir çok milliyet yaşamaktadır. Batı Pakistan'da yaşıyan Beluciler, Sindler, Patanlar ve Puştularla Doğu'daki Bengalliler. Batı Pakistan'da yaşıyan Pencaplı hâkim sınıfların tahakkümü altındadır. Pencaplı 22 aile bütün ülkenin ekonomisine hâkimdir. Batı Pakistanlı büyük burjuvalar toprakağaları ve tefeci — tüccarlarla birleşip, başta Doğu Bengal halkı olmak üzere bütün Pakistan halkını insafsızca sömürüyorlar.

Doğu Bengal halkı, ülkenin geri kalan kısmıyla ne ortak bir dile, ne ortak bir kültüre, ne ortak bir iktisadi yapıya ne de ortak bir yaşayışa sahiptir. Ortak olan tek husus müslüman olmalarıdır.

Doğu Bengal halkı hiç bir ortak yanı bulunmayan bu sömürücülere karşı 24 yıldır mücadele etmektedir. Zengin tabii kaynaklarına sahip çıkmak, bunları, yoksulluktan ve açlıktan kırılan kendi halkı için kullanmak, gerici baskıyı yıkmak için gericilere karşı koydular.

Bu mücadele içinde ortaya iki akım çıktı. Bunların birincisi, bazı reformlar ya-

(Devamı Sayfa 3 de)

Asya kıtasının güneyindeki üç büyük yarımadadan biri olan Hint yarımadasının iki yanında yer alan Pakistan, eski bir İngiliz sömürgesidir. İngiliz emperyalizmi 1947'de bu bölgeden ayrılırken, kendisinin kışkırtıp geliştirdiği Müslüman — Hindu ayrılığını daha da kızıştırıp ortaya Hindistan ve Pakistan adında iki devlet çıkmasını sağlamıştır. Pakistan, birbirinden 1700 kilometrelik Hint toprağı ile ayrılmış iki bölgeden meydana gelmektedir. Pencap, Sind, Belucistan, Kuzey Batı Sınır Bölgesi ve Doğu Pakistan (Doğu Bengal) adlarını taşıyan beş eyalete bölünen Pakistan'ın dört batı eyaletinin 770,000 kilometre karelik alanı üzerinde 58 buçuk milyon, Doğu Bengal'in 132.000 kilometre karelik toprağı üzerinde ise 70 milyon insan yaşar. Doğu ve Batı Pakistan'da yaşıyan halkların dil ve milliyeti birbirinden farklıdır. Ayrıca, iktisadi birlikleri de söz konusu değildir. Tek ortak yanları dinleridir. Batı Pakistan'da bulunan Urduca konuşan Pencaplılar bütün ülkeye hâkimdirler. Bütün askeri ve idari kadroları ellerinde tutmaktadırlar. 22 Pencaplı aile bütün ülke ekonomisinin % 75'ini (sanayi işletmelerinin % 66'sını, sigorta şirketlerinin % 70'ini, bankaların % 80'ini kontrolunda bulundurmaktadır. Bütün Pakistan'da en ağır sömürü Doğu Bengal'de görülür. Doğu Bengal halkı Pakistan bütçesinin gelirlerinin % 90'ını sağlamakta; buna karşılık, bütçe giderlerinin yalnızca % 20'sinden faydalanmaktadır.

Müslüman olmayan Bengalliler, Hindistan sınırları içindeki Batı Bengal eyaletinde yaşamaktadır.

Karahöyük Köylüleri Toprakları İşgale Hazır

Acıpayam'ın Karahöyük köylüleri toprak işgaline hazırlanıyor. Karahöyüklülerin mücadele azmı bütün gericilerin yüreğine korku salıyor. Acıpayam Kaymakamı Hasan Çakır korku içinde «Karahöyüklülere göz yumsaydık bütün Acıpayam köylüleri ayağa kalkardı» diyor.

Kaymakam, geçen ay içinde toprak işgali başlatmağa karar veren Karahöyük köylülerini bu karardan güçlükle döndürüldüklerini anlattıktan sonra şöyle diyor :

«İleride yeni bir karar alınsa dahi bunun şiddetle karşısına çıkılacaktır. Çünkü Karahöyük köylülerinin başaracağı bir toprak işgali diğer köylülere örnek olacaktır.»

Ancak patronların — ağaların iktidarı ne yaparsa yapsın, Karahöyük köylüleri toprakları işgal edecek. Acıpayam yöresi «TOPRAKLAR BIZIMDIR» narasıyla inleyecektir. Ve Karahöyük köylüleri bütün çevre köylerine örnek olacaklardır.

"Açız, iş istiyoruz" diye haykıran 3000 kişi, Batman'da yürüdü

Batman'da «Açız, iş istiyoruz» diye haykıran 3.000 kişinin üzerine jandarmalar saldırdı. Bir çok kişi dövüldü. Çoğunun üstü başı yırtıldı.

Batman rafinerisine 200 işçi alınacağının açıklanması üzerine 1 Mart sabahı 3.000 kişi rafinerinin önünde toplandı. Ancak ortada hiç bir şey yokken İşletme Müdürü FADIL TEYMUR rafineriye jandarma birliklerini çağırdı. Jandarmaları halkın üzerine saldırttı.

Bunun üzerine iş isteyenler Batman'a doğru yürüyüşe geçtiler. Bu defa da işletme müdürü ve kaymakamı, Siirt valisiyle görüşüp Batman'a komando göndermesini istediler. Ancak o sırada Batman Belediye Başkanı iş isteyenlere bir konuşma yaparak onların dağılmalarını sağladı.

Bu olaydan sonra işe alınan bir kaç Doğulu işçi, kısa bir süre sonra işten çıkartıldı ve yerlerine Batıdan getirtilen işçilerin alınacağı bildirildi. Bu da İşletme Müdürü Fadıl Teymur'un bir oyunudur. Fadıl Teymur, rafineride çalışan Türk ve Kürt işçileri birbirine düşürerek, işçiler üzerindeki baskı ve sömürüyü sürdürmek istiyor.

Türkiye'de milyonlarca işsiz vardır. Ve işsizlik bir çığ gibi büyümektedir. Patronların ağaların, tefeci — tüccarların hiç bir hükümeti işsizliğe çare bulamıyacaktır. İşsizliğe ancak çetin ve zorlu bir mücadeleyle kuracağımız işçi — köylü iktidarı son verecektir.

Batman'da jandarma «Açız, iş istiyoruz» diyen işsizlere böyle saldırdı.

Yeni Hükümetin programı hakim sınıfların programıdır

Erim hükümetinin programı açıklandı. Bu program kimin menfaatlerini temsil ediyor? Bu program, işçi ve köylülerin, tüm emekçi halkımızın âcil taleplerine karşı nasıl bir tavır takınıyor? Erim hükümetinin programı, emekçi yığınlarının, gençliğin ve aydınların devrimci mücadelesine karşı nasıl bir tavır takınıyor? Erim hükümetinin, emperyalizmin saldırgan paktı NATO ile, Amerika ile ilişkileri nedir? Hükümet programını inceleyerek bunları birbir görelim.

YENİ İKTİDARIN PROGRAMI, EMPERYALİZMİN SALDIRGAN PAKTLARINA, AMERİKAYA VE ORTAK PAZAR'A TAMAMEN BAĞIMLIDIR

Erim kabinesinin programında, emperyalizmin saldırgan paktı olan, bütün dünya halklarının düşmanı olan NATO hakkında şöyle deniyor :

«Güvenliğimizin en sağlam dış teminatını... Atlantik ittifakına üyeliğimizde buluyoruz. NATO'nun... dış politika hedeflerimize uyan bir rol oynadığı inancındayız.»

Güvenliği NATO'ya bağlı olanlar kimlerdir? Emekçi halkımızın güvenliği NATO'ya bağlı mıdır? Hayır! Emekçi halkımızın güvenliği ve insanca bir yaşama ya kavuşması, emperyalistlerin paktlarının, işbirlikçilerin bütün hâkimiyetinin yıkılmasına bağlıdır. Güvenlikleri NATO'ya bağlı olanlar, Amerikan emperyalistleri ile işbirliği yaparak halkımızı sömüren bir avuç işbirlikçidir. Onların, halkımızı baskı altında tutmak için NATO gibi saldırgan kuruluşlara, halk düşmanı örgütlere ihtiyaçları vardır.

Erim iktidarının NATO'ya bağlılığı, bu iktidarın gene işbirlikçilerin, Amerikancı büyük patronların ve onların ortaklarının iktidarı olduğunu gösteriyor.

Ortak Pazar nedir? Ortak Pazar, Avrupalı emperyalistlerin yoksul halkları daha fazla sömürmek için kurdukları bir ortaklıktır. Ortak Pazar'da kim ortaktır, kim pazardır? Avrupa'nın büyük emperyalist ülkeleri ortaktır, Pazar yapılmak istenen de yoksul ülkedir, Türkiye'nin, İspanya'nın, Yunanistan'ın emperyalizm tarafından ezilen ve sömürülen halklarıdır. Bakalım Erim iktidarının programı Ortak Pazar hakkında ne diyor :

«Türkiye, dün olduğu gibi bugün de,Ş Avrupa Ortak Pazarı gibi üyesi bulunduğu... örgütlerle ilişkileri geliştirmeye önem verecektir.»

Demek ki, Erim kabinesi Türkiye'yi Ortak Pazar'a, Avrupalı büyük emperyalist ülkelerin çıkarlarına daha da bağımlı kılmak istiyor. Türkiye'de bunu istiyenler kimlerdir? Emekçi halkımız, gençler, aydınlar buna tamamen karşıdır. Bunu istiyenler, tatlı kârları emperyalistlerle işbirliğine bağlı olan büyük patronlardır. İstanbul'un büyük montajcıları, ithalât ve ihracat tüccarlarıdır. Erim iktidarı, bunların çıkarlarını temsil ediyor.

Amerikan emperyalizmi halkımızın ve bütün dünya halklarının baş düşmanıdır. Erim kabinesinin programında, Amerika hakkında şöyle deniyor :

«Amerika Birleşik Devletleri ile karşılıklı saygı ve anlayışa dayanan sıkı dostluk ve ittifak ilişkileri içinde bulunuyoruz.»

Türkiye'de Amerikan emperyalizmi ile sıkı ittifak içinde olanlar, büyük patronlar ve onların ortaklarıdır. Zalim toprak ağalarının ve kan emici tefecilerin Amerika'yı nasıl savunduğunu hep biliyoruz. Daha geçenlerde gazetemizde yazıldı : Yoksul ve topraksız köylülerin mücadelesini bastırmak için, halk düşmanları «Huzur Plânı» diye bir broşür yayınlamışlar. Bu halk düşmanı yayında, Amerika hakkında şöyle deniyor : «Köylü kardeşler, bugün Amerika dünyanın en zengin, en ileri ve en güçlü devleti.» İşte «Huzur Plânı» ortada. İkisini de Amerika'ya bağlı olduğunu ilân edip Amerikan emperyalizmini göklere çıkarmıyor mu?

YENİ İKTİDAR, HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ YENİ BASKI TEDBİRLERİYLE BASTIRMAYI TASARLIYOR

Dış politikada Amerikan emperyalizmine bağımlılığını ilân eden Erim iktidarı, içerde de işçi ve köylülerin, gençlerin ve aydınların mücadelesine karşıdır.

Hükümet programında şöyle deniyor :

« Kurulu devlet ve toplum düzenini yıkmaya, yurdumuzun ve ulusumuzun bütünlüğünü parçalamaya yönelmiş ve yer yer sınırlarımız dışından yardım gördüğü bilinen yıkıcı faaliyetlere asla müsaade edilmiyecektir.»

Bu, kimin ağzıdır? Bu, halkın devrimci mücadelesine «yıkıcı faaliyet» olarak göstermeye çalışan, devrimcilerin dışardan para aldığı iddiasıyla Amerikan emperyalizmine uşaklık edenlerin ağzıdır. Hepimiz biliyoruz : Bu, toprakağalarının, kan emici tefecilerin ağzıdır. Bu, emekçi Kürt halkına alabildiğine zulmeden halk düşmanlarının, komando komutanlarının ağzıdır. Erim kabinesinin programı da aynı ağızla yazılmıştır.

Erim kabinesinin programı, gerekirse halkın mücadelesini bastırmak için hükümetin meclislere başvurarak «yeni yetkiler» olağanüstü yetkiler isteyebileceğini belirtiyor.

Erim kabinesinin programı, devletin polisini ve jandarmasını daha modern silâhlar ile donatmak gerektiğini, bu baskı kuvvetlerinin sayıca da arttırılması gerektiğini iddia ediyor.

Erim kabinesinin programı, bundan böyle devrimcilerin mücadeleyi sürdürdükleri takdirde, «devleti bütün heybeti ile karşılarında bulacaklarını» iddia ediyor. Erim, böylece devletin gerçek niteliğini de açığa vurmuş oluyor. Devlet, hâkim sınıfların halka karşı baskı ve zulüm aracıdır. Ama Erim programındaki bu tehdit, kuru sıkı bir tehdittir. Halkın devrimci gücü karşısında, devletin heybeti nedir ki? Polisi, jandarmayı istediği kadar modern silâhlarla donatsın, halkın, işçi ve köylü yığınlarının muazzam devrimci gücü, bu gerici iktidarı da yıkacaktır.

SAHTE VAADLER HALKIMIZI ALDATAMAZ!
KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI
YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ!

Erim kabinesinin dış politika ve iç politika konusundaki programı, bu iktidarın da gerici bir iktidar olduğunu açıkça gösteriyor. Yeni iktidar, bu niteliğini gizlemek ve bir süre için halkı aldatabilmek için, bazı «reformlar» yapacağını iddia ediyor. Erim iktidarı, emekçi halkımızın menfaatlerini savunan tedbirler alabilir mi?

Hayır, alamaz. Erim iktidarı, «toprak reformu» yapmaktan söz ediyor. Bu nasıl bir «reform» olacaktır? Yoksul ve topraksız köylüler, karakullukçu işçiler, bu sahte — reformdan ne kazanacaklar? Hiç birşey. Erim kabinesinin «toprak reformu» dediği, aslında büyük çiftçilerin ve zengin köylülerin, traktör, vb. sahibi olan bazı ağaların menfaatlerini korumak için alınacak olan tedbirlerdir. Bunun yanısıra, Erim kabinesinin programı, yiğit işçi sınıfımızın üzerindeki sömürü ve zulmü hafifletecek hiçbir şey getirmiyor. Tam tersine! Başbakan Erim, kendisi, bir toprak ağası ailesinden gelmektedir. Aynı zamanda İstanbul'un büyük patronlarıyla da çok yakın ilişkileri vardır. Kabinesindeki bazı bakanlar, Koç gibi büyük kanemici patronların, işbirlikçilerin menfaatlerini savunan insanlardır. Bu hükümet, işçiler üzerindeki sömürüyü büsbütün yoğunlaştıracaktır.

Yeni gerici iktidarın sahte vaatleri halkımızı aldatamaz! Emekçi halkımız, işçi sınıfımızın önderliğinde, haklarını söke söke alacaktır. Emekçi halkımız, bütün halk düşmanlarını yerle bir edecek, işçi — köylü iktidarını kuracaktır. Halkımızın kurtuluşu buna bağlıdır.

Sungurlu'da köylülerle konuştuk

Konuşmayı yapan bir köylü arkadaş

Bu yazı, Çorum'un Sungurlu kazasına bağlı yarı ova, yarı dağlık 18 kurak köyün hikâyesidir. Bu köylerde yaşıyan her yüz kişiden 90 tanesi yaz gelince gurbet ellere, parababalarına amelelik yapmağa giderler. Geri kalan onundan 8 inin yıllık geliri 10.000 lira civarındadır; ikisi ise ya tefecidir ya da devlet tarafından beslenmektedir.

Bir köylü arkadaşla konuşuyoruz :

Sorduk : Kaç çocuğun var?

Cevap verdi : 6 oğlum var.

— Kaç dönüm tarlan var?

— 50 dönüm.

— Yıllık gelirin kaç lira?

— 2.500 lira.

— Hangi partiye oy verdin?

— AP'ye. (Ve ilâve etti) Alacağı olsun.

— AP'den memnun musun?

— «Alacağı olsun» dedim ya.

— Senede kaç kilo et yersin?

— En çok bir kilo.

— Zamlardan, vergilerden memnun musun?

— Kardeşim, şunu yaz ki, her zam, her vergi halkın yani işçinin, köylünün sırtından çıkıyor.

— Hangi partiye oy vereceksin?

— Hiç birine. Taa ki, işçiyi, köylüyü tam düşünen bir parti çıkıncaya kadar oy vermeyeceğim.

— Öğrenciler hakkında ne düşünüyorsun?

— Öğrenciler her zaman haklıdır. Gençler, köylüler ve işçiler olmasa, hükümet vatanı açıkça satar.

— Demirel ve sülâlesine verilen krediyi nasıl buluyorsun?

— Dedim ya, az bir kolayını bulsa satar diye. Ama şunu yaz ki, zamanı gelince bunların tümünü ezeceğiz. Ben senede 2.500 lira kazanıyorum. 12 ay yiyorum. Zengin 12 bin lirayı bir gecede yiyor. Köylünün malına hiç zam yok. Zenginin, şehirdeki tüccarın malına en azından yüzde kırk zam geldi. Geçen gün 8 çinik (bir çinik yarım tenekedir) buğdayı 57, 58 liraya verdim. Ama bir pantolonu 52 liraya aldım. Ve bundan sonra kime zam var, kime yok anladım. Daha evvel de dedim ya, zenginin köpeği pirzola yerken, ben arpa unu bulamıyorum. Zenginin altında arabası, dairesi ve hatunu varken, benim tek eşeğim, tek ineğim ve bir göz evimden başka hiç bir şeyim yok. Ben hatunu alacak başlık parası için üç yıl çobanlık yaptım.

Bu arada oradaki bir ihtiyar söze karıştı :

— Yeğenim, milletvekili olanlar dört senede bir ağzımıza bir yalancı meme veriyorlar. Ve dört sene bir daha yaklaşmıyorlar. Hangi partiye oy verdimse, fayda görmedim. En iyisi reyini vermemek. Taa ki, beni, benim gibi yoksulları düşünen dürüst kişiler ortaya çıksın.

Emboy işçisi patron ve sarı TEKSİF'i dize getirdi

Emboy Yüntaş fabrikası işçileri bundan bir süre önce bağlı bulundukları sarı TEKSİF Sendikasından ayrılmaya başlamışlardı. Senelerdir patronla işbirliği yapıp, işçilerin kötü şartlar altında çalışmasına göz yuman, onların sırtından aldığı parayı lüks ve sefahat için harcayan TEKSİF yöneticilerine karşı işçilerin sabrını taşıran son damla,işçilerden bir takım kooperatifler açmak için arka arkaya kesilen yüzer liralar oldu.

Bir işçi arkadaş fabrikadaki baskıyı şöyle anlatıyor :

«TEKSİF'e gidip dertlerimizi, sefaletimizi anlattığımız zaman TEKSİF hemen arkamızdan patrona telefon edip bizim çıkış kâğıdımızı vermelerini söylerdi. Fabrikada bütün işçiler birleşti man TEKSİF'in bir köpeği kapıda durup beş dakika gecikenlerin isimlerini yazardı. Ayrıca patron kıdemli işçileri sebepsiz yere işte çıkarıp yerine yaşı küçük kızları alıyordu, hem ücret zamlarından faydalanamasınlar hem de seslerini çıkarmasınlar diye.»

Bütün bu baskılar ve zulüm Emboy işçilerinin canına tak dedi hepsi kin ve öfke ile doluydu. Fabrikada bütün işçiler ibrleşti ve petronların uşağı Sarı TEKSİF'ten çıkıp Tekstil Sendikasına geçmeye karar verdiler. Fakat bu defa Teksif sahte üye fişleri kullanarak Emboy İşçilerinin kendisine bağlı olduğunu iddia etti. İşçilerin kendisine üye olmasına rağmen Tekstil Sendikası Toplu Sözleşme yetkisini alamıyordu. 24 Mart Çarşamba günü Emboy Fabrikasında sabah postasında çalışan işçiler makinaları durdurdular. Diğer iki posta da TEKSİF'in Bakırköy Şubesini, Cağaloğlu'ndaki Marmara Bölge Temsilciliğini işgal etti. Sarı sendikacılar işçilerin öfkesinden korunmak için polisi yardıma çağırdılar. Polis te, hakkını aramaya gelen işçileri yaka paça dışarıya çıkarttı. Recep usta denilen bir arkadaşı hiç sebepsiz karakola götürdüler. İşçiler, patronların hazır kuvvetini, polisini ve TEKSİF'i yuhaladılar.

KÖYLÜLER ŞAHİN GİBİ...

Bu hikâyede anlatılan olaylar tamamen gerçektir. Arkadaşlarımız köy çalışmaları sırasında köylülerden dinlediklerini hikâye etmişlerdir. Sadece köy ve şahıs isimleri değiştirilmiştir. Bu hikâye ağaların yoksul köylülerin elindeki toprak ve ürünleri zorbalıkla gasp edişini anlatır. Zalim toprak ağalarının yoksul köylülere yaptığı zulüm, baskı ve hakaretler, onları ağalara karşı kin ve hınçla doldurur. Tarihler boyunca yoksul köylülerin bu kin ve nefretleri babadan oğula miras kala kala büyüdükçe büyür. Zalim ağalara karşı, büyüyen bu kin ve nefret yoksul köylüleri isyan yangınlarının içine sürükler.

«Bu KÖYLER OVAYA ATILMAYA HAZIR ŞAHİN YUVALARI»

Üzümlü ovası avuç içi gibi düzdür. Etrafı dağlarla çevrilidir. Dağların yamaçlarında öbek öbek köyler ovayı kuşatır. Ovanın ortasındaki tepelik üzerinde Üzümlü nahiyesi kuruludur. Üzümlü'deki taş konaklar ovanın her yanından görünür. Bunlar bütün ovayı gasp etmiş üç beş ağanın konaklarıdır. Bu konaklar köylülerin kanları ve alın terleri üzerinde yükselmiştir. Ovada çalışan yoksul köylüler eğilip doğruldukça önlerine dikilen bu kalelerin her taşına nefretlerini kazımışlardır.

Ali emmi ile ovada karşılaştık. Kan ter içinde ağalara çalışıyordu. Kendimizi tanıttık; «Biz zulmün kalkmasından yanayız, zulüm istemiyoruz; ama zulüm ancak mücadele yolu ile kaldırılabilir ve silâhtan kurtulmak için silâhı ele almak gerekir.»

Biz böyle deyince kim olduğumuzu anladı. Yüzümüze baktı. Heyecanlandı, gözleri çakmak çakmak oldu. İşini bıraktı. Bizi köyüne çağırdı. Ali emminin dağdaki köyüne giden yolda konuşarak yürümeye başladık. Biraz yürümüştük ki, Ali emmi birden durdu. Eliyle Üzümlü'deki ağaların taş konaklarını gösterdi. «Bunlar zalim ağaların taş konaklarıdır.» dedi. Sonra dağa dönerek köyleri gösterdi. «Bunlar ovaya atılmaya hazır şahin yuvaları. Şimdiye kadar taş konaklara alın terimizi taşıdık. Karşılığında zulüm gördük. Artık ovaya sızılıp ağaların beyinlerini taş konaklarını parçalamaya hazırlanıyoruz.» dedi

«ZALİME ZULÜM GEREKİR!»

Konuşa konuşa köye vardık. Ali emminin damının önüne çöktük. Yoksul köylüler etrafımıza halka oldular. Ali emmi bizi onlara tanıttı. Biz de Ali emmiden ağaların zulümlerini ve yoksul köylülerin ağalara karşı mücadelelerini anlatmasını istedik.

Ali emmi bir sigara sardı. Derin bir nefes çekti, anlatmaya başladı; «Yeğenler, seferberlik ilân edildiğinde ben daha çocuktum. Bu gençler o zamanları bilmezler. Babalarımız dedeleri miz cepheye gitti. Bu haydut ağaların babaları da cepheden kaçtı. Başımıza eşkiya kesildiler. Bütün köylüleri zulme ve hakarete boğdular. Haraca kestiler. Bugünkü gibi aklımda; Hemo ağa bir gün adamlarıyla köye geldi. Köyde akşama kadar yiyip içip eğlendiler. Yoksulluk içindeki köylünün üç aylık yiyeceğini bir ziyafette tükettiler. Akşam olunca da köyden gecelik istediler. Hem de Sait ağanın kemikçisi Vakkasın anasını. Vakkasın babası da kendisi gibi şerefsizin biriydi. Hemo ağanın karşısında el oğuşturup boyun büktü. Hemo ağa mavzerinin dipçiğiyle omuzuna vurarak onu yere yıktı. Karısını da bağırta bağırta o gece kullandı. Zaman geçti bir de baktık, Vakkasın babası Hemo ağanın kemikçisi olup çıkmış. Şimdi de Vakkas Hemo'nun oğlu Sait ağanın kemikçisi.

Hemo'ya vuran çıkmadı. Ertesi sabah ta köyden ayrıldılar. İt sütü emmiş Hemo gittiği köyden de gecelik istemiş. Herkes Vakkas'ın babası mı? Hemo'nun istediği kadın genç bir gelinmiş. Kocası cephede imiş. İhtiyar babası Hemo'nun sözünü duyunca, kayayı kaptığı gibi kafasına indirmiş. Hemo'nun itleri fırlayıp yakalamışlar ihtiyarı. Hemo ihtiyarı ayaklarından ağaca astırmış. Ardına huni ile kaynar su dökmüş. İçini haşlayarak öldürmüş. Bunlar işte böyle zalimdir.

O zaman köylüler bir şey yapamadı. Ama hıncı içimizde.

Hemo bu haydutluğuyla da kalmadı. Bir gün Üzümlü'nün tepesine çıkarak mavzerinin ucuyla bütün ovayı gösterdi. «Buralar benim» dedi. Böylece bütün ovayı gasp etti, mülk edindi. Gasp ettiği bu topraklarda dedelerimizi, babalarımızı ve bizi köle gibi çalıştırıp taş konaklarının ambalarını doldurdu.

«Eh yeğenler, dert söyletir firgat ağlatır derler. Bunların yaptıkları yüreğimizi yakıyor. Bütün bu zulümlerin de sonu gelecek. Zalim olanı fazla yaşatmazlar. Zalime zulüm gerekir. Zalimlerin iyisi kötüsü olmaz. Ağaların hepsi aynı itin soyundandır. Hani derler ya; şu sirim de şu gönün uçundan değil mi? Bunlar babalarımıza, dedelerimize de zulüm etmediler mi? Bu zalimlerden hesap sormak boynumuza borçtur. Yanan yüreğimizi buzlu su soğutur. Bunlar da yaptıklarını canlarıyla ödeyecekler. Kanı kanla yurlar. kanı da suyla.. Bizim bu zalimlerle olan davamız dedelerimizden miras kalan ölüm — kalım davasıdır.» Ali emminin gözleri kinle parlıyordu.

Sait ağanın kemikçilerinden Hasan, Ali emminin sözünü kesti : «Ali emmi boşa konuşuyorsun. Ağalar kuvvetli. Kapısında adam besliyor. Şehirde jandarma koltuğunda. Siz bu ağalarla nasıl başa çıkarsınız?» dedi.

Ali emmi sert sert Hasan'a baktı : «Hasan, biz de biliriz, tek taş ile duvar olmaz. Ağalar ezer. Ama biz bir birleşirsek, zalimlerin karşısında kale duvarı oluruz. O zaman ağa dediğin ne ki; Onlar külden eşşoktir, külden eşşek. Bizim gücümüz onları bir tekmede dağıtır. Bu sakalları yoksulluk ve zulüm ağarttı. Yeğenler, geçmişi unutmayın. Geçmişi bilmezsek geleceğimiz karanlık olur.» dedi.

«GEÇMİŞİMİZ BİZE DERS OLSUN!»

«Bakalım geçmişe, ne oldu Hemo ağanın sonu.» diye hırsla bağırdı Ali emmi. Yoksul köylüler nefretle Sait ağanın kemikçisi Hasan'a bakıyorlardı. Ali emminin sözleri de balyoz kibi vuruyordu Hasan'ın kafasına. Hasan'ın yüreğini bir korku kapladı. Usulca topluluktan ayrılıp kaçtı. Ali emmi devam etti : «Dedelerimiz seferberlikten döndükten sonra, Hemo ağayla başa çıkamadılar. Onun hükmü altına girdiler. Gasp ettiği ova topraklarında ağaya marabalık yaptılar. Hemo ağa köylere, evlere bile el koydu. İstediğini köyden atar, istediğini köye yerleştirir oldu. Hemo'nun eşkiyaları her yanda dedelerimize kan kusturdular. Sonunda Hemo ağa öldü. Ama zulümlerini ödeye ödeye öldü. Hemo ağanın marabası bir Topal İbrahim vardı. Yiğit bir kişi idi. Ağanın zulmüne de, tehdidine de pabuç bırakmadı. Sonunda ağa onu zorla köyden attı. Nereye gitsin Topal İbrahim, gitti Güllü ağanın yanına maraba oldu. Orada ağanın zulmü altında inleyerek öldü. Topal İbrahim'in oğulları babalarının eski şapkasının içinde tarla senetleri buldular. Kalktılar tarlaları aramak için yola düştüler. Az gittiler uz gittiler, Hemo ağanın köylerinden birinin yakınında topraklarını buldular. Ne olacak bir kaç dönüm bir topraktı işte. Köylüler buralara Hemo ağanın el koyduğunu söylediler. Topal İbrahim'in oğulları köylülerin bu yakarışlarına kulak vermediler. Bağırları yanık. Hemen toprağa bir göz dam yapmaya başladılar. Gece olanda Hemo'nun itleri baskın yapıp, damı yıktı. Ertesi gün İbrahim'in oğulları tekrar yapmaya koyuldular. Gece gene baskına uğradılar. Sonunda biri kalkıp şehre gitti hükümete şikâyet etti. Hükümetin adamı geldi. Şahitleri dinledi. Hemo'nun itleri şahitlik etmekte birbirleriyle yarışırlardı. Hepsi de dediler ki : «Evi ağamız yıktırmadı, zelzele oldu yıkıldı. Allah buyruğu, ağamızın hiç bir suçu yoktur bu işte.» Hükümet adamı zaten köye ağanın koltuğunda gelmiş. Tersini mi söyleyecek. Bastı bir imza, tamam.

«İbrahim'in oğullarına, «artık ölümü hak ettiniz» dedi ve Hemo ağa kurula kurula köyden çıkıp gitti.

«İbrahim'in oğulları ağanın ardından seğirttiler. Hemo'yu çeyneğin üstünde bastırdılar. Baltalarla kafasını parça parça ettiler. Hırsları, kinleri tükenmek bilmiyordu. Hemo'nun tabancasını aldılar. Bir şarjör mermiyi kafasına boşalttılar. Sonra değirmenin harkına attılar. Gene silinmedi Hemo'nun üstündeki babalarının, dedelerinin kanları. Benzin döküp yaktılar Hemo'yu. Külü bile kalmadı zalimin. Geçmişi unutmayalım, yeğenler. Geçmiş ağaların tüylerini diken diken eder, bizim de yüreğimizdeki kinin üstüne kin sarar. Geçmişimiz bize ders olsun.»

Amerikancı Erim Hükümeti

(Baştarafı Sayfa 1 de)

merikancı sermaye çevrelerini, banka ve şirketleri de harekete geçirdi. Bunlar emekçi halkımızın insafsızca sömürülmesinden elde edilen servetlerden daha çok pay alabilmek için Akbank'ın kasasını dolduran AP'ye karşı çıktılar. Böylece kuracakları yeni hükümetle, hem sömürüden daha çok pay almayı, hem de, işçilerin, köylülerin devrimci mücadelesi karşısında ipliği pazara çıkan AP'nin yerine daha sağlam bir büyük patron ve ağa iktidarı kurmayı düşündüler. AP iktidarının 12 Mart muhtırasıyla düşürülmesinden sonra CHP içindeki işbirlikçilerden Nihat Erim başkanlığında yeni bir hükümet kuruldu.

Bu yeni hükümet Koç Holding, Yapı ve Kredi Bankası, İş Bankası, rOdu Yardımlaşma Kurumu gibi büyük bazı banka ve şirketlerin temsilcilerinden ve onlara hizmet eden birkaç politikacıdan meydana geliyor.

DÜZEN DEĞİŞMEDİ BOYASI DEĞİŞTİ

Bu hükümet kendisine «Reform Hükümeti» diyor. Bunların reform dedikleri aslında sömürü çarkını daha iyi işler hale getirecek tedbirlerdir. AP iktidarı döneminde halkımızın mücadelesiyle açığa çıkan baskı ve sömürü düzeni yeniden ve daha sinsi bir şekilde örgütlenecektir. Bu yapılırken, sanki halkımızın acil talepleri yerine getiriliyormuş gibi gösterilecektir. Aslında reform palavraları sömürü ve baskının daha şiddetlendirilmesini gizlemek ve iktidarı yeni ele geçiren bu banka ve şirketlerin menfaatlarına hizmet etmek için alınacak bazı tedbirlerdir. Bu reform palavralarının neye hizmet ettiğini gazetemizin bu sayısında İlim Çin'de Köşesinde hepimiz dikkatle okumalıyız. Reform Hükümeti yalanına karşılık bir arkadaş mektubunda şöyle yazıyor : «Düzen değişmedi, boyası değişti» Yani bu hükümet te Amerikancı büyük patronların, toprak ağalarının ve tefeci — tüccarların iktidarıdır. Halkımızın kurtuluşu, sömürücü sınıflar içinde bir grubun gitmesi ve yerine bir diğerinin gelmesiyle sağlanamaz. Halka karşı sömürü ve zulüm bunların mayasında vardır. Halkımızın kurtuluşu ancak devrimle olur. Devrim yolundaki mücadelemiz gelişip, bütün yurdu sardıkça, sömürücüler daha gaddar ve saldırgan olurlar. Halkımız kurtuluş yolunda çetin ve amansız mücadelelere hazırlanmalıdır. Bütün yurtta Amerikancı patronlara, toprak ağalarına ve tefecilere karşı kuvvetlerimizi toparlamalıyız. Yarınki çetin mücadele şartlarına hazırlıklı olmalıyız. Halkımızın yiğit ve fedakârca mücadelesiyle kurulacak devrimci İşçi — Köylü iktidarı bütün emekçi sınıfların kurtuluşunu sağlayacaktır. Kurtuluşumuz için başka yol yoktur.

Plasva Plastik

(Baştarafı sayfa 1 de)

plânlar hazırladı.

Bir işçi arkadaş patronla başçavuşun münasebetlerini şöyle anlattı: "Patronla başçavuş Süreyya'nın içtikleri su ayrı gitmez Başçavuş, erlere tüfek ve teçhizat dağıtarak bizi yakalattı. Karakola götürdü ve coplattı. Başçavuş bizleri dağıtmak için çeşitli tuzaklar kurdu. Hattâ bir keresinde : Haklarınız kayboldu, size başka fabrikada iş bulalım. Mirza beyin dört fabrikası var; hiç birinde sendika yok. Sendikayı sokmamak için gerekirse dört fabrikayı da satar. Mirza beyin sözü var, sözü yoksa parası var» dedi. «Bundan da belli ki, başçavuş para yiyerek bizim direnişimizi ezmeye çalışıyor. Ama biz direneceğiz. Yetkiyi aldık. Bütün haklarımızı da alacağız.»

Plasva Plâstik işçileri mücadeleye devama kararlıdırlar.

Haklarını almak için sonuna kadar direnecekler.

CHP'deki Çatışma

(Baştarafı Sayfa 1'de)

metlerde bulunmak için CHP'den istifa etmiş, başbakanlığa getirilmiştir.

Halkımızın mücadelesi hâkim sınıfları birbirlerine düşürdüğü gibi, sömürücü sınıfların çeşitli siyasi teşkilâtları içinde parçalanmalara, çatışmalara yol açtı. CHP'nin Nihat Erim hükümetine katılması ve desteklemesi meselesi, CHP içinde yeni ve şiddetli bir mücadeleyi getirdi. Ecevit ve Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, Erim hükümetinin desteklenmesine karşı çıktılar ve istifa ettiler. Daha sonra Ecevit, bu hükümetin «düzeni zorlama usulleriyle ve ufak tefek düzeltmelerle sürdürmek üzere» kurulmuş olduğunu; «büyük sermayedarların adamlarının kilit mevkilere konduğunu; hükümet programının yabancı kapitalist devletleri tatmin amacına yöneldiğini» söyleyerek, güvenoyu verilmemesini istedi. Ecevit ve taraftarları, İnönü ve onun temsil ettiği gericilerin ağır hücumlarına uğradı. CHP içindeki mücadele kızıştı.

Bu mücadele, aslında hangi güçlerin menfaat çatışmasıdır? İnönü ile Ecevit arasındaki anlaşmazlık, hangi sınıf temeline dayanıyor?

CHP, herşeyden önce emperyalizme bağlı büyük patronların ve toprak ağalarının hâkim olduğu bir partidir. Ancak CHP içinde, Ortanın Solu hareketi etrafında toplanan yabancı sermaye ile doğrudan doğruya ortaklığı olmayan sermayedarların, zengin köylülerin, küçük sermaye sahiplerinin siyasi temsilcileri de vardır. Ortanın Solu hareketi, esas olarak, yerli sanayicilerin yabancı büyük şirketlere karşı korunmasını, toprak mülkiyetinde zengin köylüler yararına tedbirlerin alınmasını istemektedir. Ortanın Solu hareketi, bu yöndeki reform taleplerini ileri sürerek, uzun süreden beri CHP içinde, bu taleplere karşı olan gerici kanatla mücadele etmektedir. Ancak, Ecevit ve taraftarları, bugün emperyalizm ve işbirlikçilerinin halkımız üzerindeki diktatörlüğünün bir aracı olan parlamentoculuğu savunuyorlar. Ortanın Solcuları, bu şekilde CHP içindeki işbirlikçi sermaye ve toprak sahiplerinin akımıyla uzlaşıyorlar, ona bağlanıyorlar.

Ecevit ve taraftarları yeni hükümete karşı çıkıyorlar. Fakat Ortanın Solu hareketi her zaman parlamentoculuğa bağlılığını ilân ediyor. Seçimle iktidara gelmek ham hayalini ileri sürüyor. Parlamento emperyalizmin ve yerli hâkim sınıfların diktatörlük aracıdır. Ortanın solu hareketi onu savunarak halkımızın kurtuluş yoluna karşı çıkıyor. Halkımızın kurtuluşunun devrimle olacağı gerçeğine gözlerini kapatıyor Parlamentoculuğa bağlılığı yüzünden hâkim sınıflarla birleşiyor. Onların peşine takılıyor.

Halkımızın emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı giriştiği devrimci mücadele her geçen gün daha güçlenmektedir. İşçiler, köylüler bütün halkımız hâkim sınıfların karşısına her an güçlenen muazzam bir kuvvet olarak çıkıyor. Bugün halkın davâsını savunmada kaypaklık yapan, parlamentoculuğu savunan devrim yoluna karşı çıkan bütün hareketler, gelişen devrimci mücadele karşısında saflarını belli etmek zorunda kalacaklardır. Ya halkımızla omuz omuza mücadele yolunu tutacaklar, ya da gericilerle birleşerek onlarla birlikte yıkılıp gideceklerdir.

Ödemiş - Cıva

(Baştarafı sayfa 4 de)

diye tehditler savurdu. Şimdi jandarma madenin etrafında patronun bekçiliğini yapıyor.

Patron zulmü şimdi daha da ağırlaştı. İşçilerin sendikaya girmesi önleniyor. İşçiler Cuma namazına bile tek sıra halinde nöbetçi nezareti altında götürülüyor.

İşçiler mücadeleye kararlıdır.

Baskı ve Zulüm

(Baştarafı Sayfa 1'de)

kadaşı ağır yaraladılar. Arkadaşlar hastaneye kaldırıldı.

● ÖDEMİŞ'TE : 6 Mart'ta TÜS (Tütün Üreticileri Sendikası) Ödemiş şubesi faşist Ülkü Ocaklı köpeklerin saldırısına uğradı. Saldırganlar sendikadaki bütün bildiri, afiş ve kitapları yırttılar. Ödemiş sokaklarında bir de gösteri yapan halk düşmanlarına kaymakam destek oldu. Saldırı akşamı işbirlikçi tefeci tütün tüccarı Nallı faşistlere ziyafet çekti. Böylece bu alçakların kimin çanağını yaladıkları bir kere daha ortaya çıktı. Sendika yöneticileri bu hayasız uşakları köylülerle birlikte cezalandıracaklarını bildirdiler.

●GELİBOLU'DA : Topraksızlık, yetiştirdiğinin para etmemesi, ağa baskısı Gelibolu köylülerinin canına tak dedi. Köylüler ağalara karşı mücadeleye hazırlanıyor. Bu yüzden de devrimciler ve köylüler üzerindeki baskı arttı. İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetemiz toplatılıyor. Devrimci arkadaşımız Seyfettin Gürbüz, savcılığa çağırılarak ifadesi alınmış ve hakkında davâ açılmıştır.

● DALAMAN'DA : Dalaman köylerinde köylülere Anayasa'yı okuduğu için devrimci mühendis Yüksel Birdal tevkif edildi. Arkadaşları ile birlikte köyleri dolaşan ve halka kurtuluş için mücadele etmek gerektiğini anlatan Yüksel Birdal ve üç devrimci arkadaş mahkemeye yapılan itiraz sonunda serbest bırakıldılar.

Hâkim sınıfların ve onların bütün uşaklarının çırpınmaları boşunadır. Halkımız kurtuluş yolunu hergeçen gün daha açık olarak görmekte ve mücadeleye atılmaktadır. Bütün zalimlerin ve onların iktidarlarının sonu yıkılmaktır.

Pakistan'da Savaş

(Baştarafı sayfa 1 de)

pılmasının, Doğu Bengal'e yalnızca iç işlerinde bağımsızlık verilmesinin yeterli olacağını savunuyordu. Bu görüşü, Doğu Bengal orta sınıflarının temsilcisi Avami Partisi ve onun lideri Şeyh Mucibürrahman savunuyordu.

İkinci bir görüş ise, Pakistan'daki gerici iktidara karşı Doğu Bengal halkının bağımsızlık hakkının olduğunu, Pakistan'dan derhal ayrılıp bir işçi — köylü iktidarının kurulmasını savunuyordu. Bu görüşün temsilcisi de, Doğu Bengal köylülerini örgütleyen, onları mücadele için hazırlayan Millî Avami Partisi ve onun lideri Mevlana Başani'ydi.

Doğu Bengal halkının şiddetlenen mücadelesi Batı Pakistan'daki hâkim sınıfla. rı Doğu'ya bazı vaadlerde bulunmak zorunda bıraktı. Kısa zamanda seçim yapılacağı, bu seçimle ortaya çıkacak meclisin bu istekleri görüşüp karara bağlıyacağı ve buna uygun bir Anayasa hazırlanacağı ilân edildi.

Aralık 1970'de yapılan seçimlere Mevlana Başani ve Millî Avami Partisi «önce pirinç, sonra oy» diyerek katılmadılar. Mucibürrahman'ın Avami Partisi ise Doğu Bengal'de kullanılan oyların yüzde 96'sını kazandı. Doğu Bengal bütün nüfusun büyük bir kısmını barındırdığından, Avami Partisi böylece mecliste büyük bir çoğunluk sağlamış oluyordu. Bu Batı Pakistanlı hâkim sınıfların işine gelmedi. Meclisin toplanmayacağını açıkladılar. Bunun üzerine Doğu Bengal halkı genel grev ilân etti. Pakistan gericileri ise Bengal halkının üzerine dişine kadar silâhlı askerlerini saldarttılar. Bütün Doğu Bengal'de kanlı bir mücadele başladı.

Bengal'in yoksul köylüleri daha önceden teşkilâtlanmış olduğundan düşmana kaya gibi karşı koydular. Bu gelişme üzerine Mucibürrahman, yalnızca iç işlerinde bağımsızlık düşüncesinden vazgeçmek zorunda kaldı. O da, halkın Hür Bengal Ülkesi kurulması isteğine katıldı.

Bugün bütün D. Bengal'da zorlu bir mücadele veriliyor. Bengal halkı bu mücadelede zafere ulaşacaktır. Bu mücadele bize şunu öğretiyor : Ancak devrimci düşünceyle silâhlanmış ve halk yığınları içinde kök salmış bir devrimci parti, halk savaşını zafere ulaştırabilir. Devrimci mücadelede önderlik, işçi, köylü yığınları içinde eriyerek ve onu örgütleyerek kazanılabilir.

Muratcam işçileri fedakarca direniyor

Muratcam'dan bir işçi arkadaş bildiriyor

Biz Okmeydanı Muratcam işçileri 8 Mart'tan beri direnişteyiz. Daha önce fabrika 52 gün tamirde kalmıştır. Son dört ay içinde bir ay çalıştık, o da pasif direnişle geçti. Hepimizin üç dört aylık kirası birikti. Bakkallar veresiye vermez oldu. Sendika da beş kuruşluk yardım yapmadı.

Direnişin amacı sendikalaşmaktı. Daha önce devrimci birliğimizi sağlamış her istediğimizi yaptırıyorduk. Biz bunu yeterli görmedik. DİSK'e üye olmak için mücadeleye atıldık. En büyük mücadelemiz açlıkla oldu. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizin okullarda, yurtlarda açtığı yardım kampanyası olmasaydı, direnişimiz çok daha önce ve mağlûbiyetle bitecekti.

Biz bu yazımızda, bizim için yardım kampanyası açan İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini eleştiren Maden Fakültesinden bir grup genç arkadaşı eleştireceğiz. Bu arkadaşların kitleyle olan bağlarına bakalım : Akşamlara kadar fakülte kantinlerinde boş oturmak, kitle içinde çalışanları engellemek ve onları küçümsemek yetkisini vermez. Bu arkadaşlar direnen işçiye maddi yardımın onları hazırcılığa alıştıracağını ve çelişkisini perdeliyeceğini söylüyorlar. Acaba böyle mi olur? Başkan Mao «Yığınlarla ilişki kurmak için yığınların ihtiyaçlarından, isteklerinden hareket etmemiz gerekir» diyor. Biz, kafamızdaki fikirlere göre değil, yığınların gerçek ihtiyaçlarına göre davranmalıyız. Bu arkadaşların kantinde boş oturmaktan vazgeçip, gelip bizimle birlikte mücadeleye girmelerini dileriz.

Gıda - İş

(Baştarafı sayfa 4 de)

ren bu gazeteyi gönülden benimsediklerini söylediler.

İşçi arkadaşların söylediği gibi asıl mücadele şimdi başlıyor. Yeni yönetim kurulunu bekleyen çetin görevler var. Sarı sendikalara ve patron uşaklarına karşı savaşmak, işçilere sınıf bilinci vermek, onları devrim saflarına kazanmak için çok çalışmak gerekiyor.

Alaçam Tütüncüleri

(Baştarafı sayfa 1 de)

di. Bu çok düşük bir fiyattı. Üreticiler bunun üzerine bir yürüyüş yaptılar. Sabah bir tütün işletmesini 20 dakika kadar işgal ettiler. Öğleden sonra üreticiler atelyeyi bir daha işgal edince, işbirlikçiler, bu defa Samsun ve Bayra'dan jandarma getirdiler. İşgal kırıldı. Aralarında Karadeniz Tütün Üreticileri Sendikası (KATÜS) başkanı Şahin Bal'ın da bulunduğu 9 arkadaş göz altına alındı. Bu arkadaşların sekizi tutuklandı. Arkadaşlarının adliyeye götürüldüğünü gören üreticiler adliye binasına geldiler. Adliyeye çağırılan bir kamyon toplum polisi ve bir jandarma müfrezesiyle, üreticiler arasında çatışma çıktı.

Halkın bu tepkisi karşısında Amerikancı iktidar başfiyatı 20 lira olarak ilân etmek zorunda kaldı. Bu yine tütün üreticilerinin çalışmalarının karşılığı olmaktan uzaktır. Ancak bu yılki olayların sonunda tütün üreticileri hakların mücadeleyle kazanılacağını açıkça gördüler.

Yüksekova'da 19 kişi öldü

Hastalık devam ediyor

Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Uluyol (Tilören) köyünde 15 Aralık 1970'de bilinmeyen bir hastalık başladı. Hastalık küçük çocukları kırıp geçirdi. Şubat ayı sonuna kadar hastalıktan 19 kişi öldü. Hastalık hâlâ devam ediyor.

Uluyol (Tilören) köyü halkı olayı şöyle anlatıyor :

«Hastalık başlayınca durumu sağlık ocağı doktoruna bildirdik. Doktor lâf olsun diye köyümüze kadar geldi. Arabadan iner inmez hastalığı sordu. Biz de bildiğimiz Türkçe ile durumu anlattık. Hastaları görmesi ve muayene etmesi için köy evlerine davet ettik. Doktor «sizin evler bitli, pis. Ben sizin evlere gelmem. Gelirsem bitlenirim. Köyünüzde hastalık bitten olmuştur. Temizlik yaparsanız geçer» diyerek, hemen geri dönüp gitti. Hastalığın onuncu gününde ölü sayısı ona yükseldi. Bir arkadaşı yine doktora gönderdik. Doktor tekrar arkadaşı geri yollamış. Mektubu yazdığımız sırada ölü sayısı 19 dur.

«Durum aynen böyledir. İlgililer olayı inanılmaz bir yalan olarak nitelendirebilirler. Ama öyle düşünenler bilsinler ki, biz yalan söylesek dahi mezarlığımıza katılan 19 yeni mezarı ne onlar, ne de başkası inkâr edemez.»

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

Onbeş günlük gazete • Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut • Dizgi — Tertip — Baskı • Ulusal Basımevi — Ankara •

İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara • Yıllık Abone : Yurtiçi 10 TL, Avrupa (uçakla) 40 TL • İlân : Santimi 20 TL. • Yayın ilânları indirimlidir.

YURTİÇİ BÜROLARIMIZ

İstanbul : Sekbanbaşı Sokak, Manolya Pasajı, Kat 3, Beyazıt • Alibeyköy : Kemerburgaz Caddesi 54 • Bakırköy : Aksu Caddesi, Osmaniye Yolu 30 • • İzmir : 900. Sokak Gönen İşhanı, Kat 5 • Gültepe : 134. Sokak, 2 Haziran Durağı •

YURTDIŞI BÜROLARIMIZ

Berlin : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 • Münih : 8 München 19, Orffstrasse 10 • Heidelberg : 69 Heidelberg Czernyring 7.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Düzen değişmedi Boyası değişti

Devrimciler, dostlarım,

Bütün Türkiye'de bulunan arkadaşlarıma sonsuz selâmlarımı sunarım. Başarılarını tebrik ederim. Dostlarım birleşelim, kopmayalım. Yapılan saldırılara mağlûp olmayalım. İşçi, emekçi, köylü devrimcileri, destekleyelim. Emperyalizmin hâkimiyetinden, kapitalizmin zincirinden, burjuvanın oyunundan kurtulalım. Eller birleşsin, ayaklar yanaşsın. Sosyalistler kenetlensin. Sömürü düzenine, soyguncuya, vurguncuya paydos diyelim. Uyutulan halkı uyaralım. Fakir halkın sırtından zengin olanı, halâ zengin olmak için çalıp çırpanı, işbirlikçileri, Amerikan uşaklarını ezelim. Bunların düzenini yıkalım.

Bütün devrimciler bilelim ki, hükümet değişti ama, düzen değişmedi, boyası değişti.

BİRLEŞELİM DEVRİMCİLER DOSTLARIM

Devrimci gençler tek tek ölüyor
Polis karşısında kah kah gülüyor
Bağımsızlık bayrakları elde geliyor
Birleşelim! Devrimciler, dostlarım!
Benim adım Bekir fakir naçarım
Omuzumda demir, terim içerim
Bu davâ benimdir, nasıl geçerim
Birleşelim devrimciler dostlarım

Bekir Çınar — Çorum

İşci Köylü Kardeş

Türkiye'mizde bir avuç sermayedar sınıf, toprak ağaları, tefeci — tüccarlar, Amerikan emperyalizminin işbirlikçileri hakimiyet kurmuştur. Demirel gitmiş, Erim gelmiş ne fark eder? Bunlar «demokrasi», «özgürlük» diye bugüne kadar bizleri uyuttukları gibi hâlâ da uyutmaya çalışıyorlar. Ülkemizde çalışan nüfus yüzde doksandokuz, hazır yiyen yüzde bir. Sömürücü sınıflar halkımızı, işçi ve emekçi köylüleri insafsızca sömürüyorlar. İşçi kardeşlerimiz ortaya atılıp, «Siz bizleri demokrasi, özgürlük palavralarıyla sömürüyorsunuz» dediklerinde «Vay bu Komünist. Susturun şunu» diye yaygarayı basıyorlar. Bu da yetmezse karşımıza zorbalık güçlerini, faşistleri, polis, jandarmayı komandoları çıkarıyorlar. İşçileri, köylüleri görülmemiş zulüm ve baskı ile susturmak istiyorlar.

İşçi köylü kardeş, yetsin bu zulüm ve sömürü! Ezilen bütün emekçiler, kuvvetli olan biziz.

Bütün sömürücüler bir avuçtur ve onlar güçsüzdür. Bu sömürü düzenine karşı mücadelemizi tek tek yürütemeyiz. Tek tek olunca bizi onlar parçalar. Ama bizler birleşirsek güçlü oluruz. Bizi yok edemezler. Mücadelemizde bize bilimsel sosyalizm yol gösteriyor. Bu silâhla teçhizatlanalım. İşçi — Köylü Büroları bize bu silâhı kullanmamızı öğretiyor. Türkiye'de Almanya'da nerede orusak olalım. İşçi — Köylü bürolarında toplanalım. Bizlere sınıf bilinci veren proletaryanın yayın organı İşçi — Köylü gazetesi ve Proleter Devrimci AYDINLIK dergilerini okuyalım. İşçi — Köylü, halk iktidarı için, kendi sınıfımızın partisini kuralım. Partimizin önderliğinde sınıfsız, sömürüsüz toplumu yaratmaya yönelelim.

İŞÇİ — KÖYLÜ Çalışma Komitesi Üyesi
Musa Kurşunlu

Bir Vücut Olalım

Ben Almanya'da çalışan bir işçiyim. Bizim vatanımız yokmuş gibi buralara kadar gelip, çalışmamızın sebebini, daha doğrusu buna sebep olanları bizi Alman patronlarına sömürtenleri düşünüyorum.

Bizim vatanımız var mı? Var.

Topraklarımız Almanya'dan daha çok mu? Çok.

Peki niçin burada çalışıyoruz? Diyeceksiniz ki, Türkiye'de iş yok. Pekiyi niçin Türkiye'de iş yok? Çünkü Türkiye orta çağdan da kötü bir sömürü düzeni içindedir. Rüşvetsiz bir iş yaptıramazsınız. Köylüler ekip biçmek için kredi ve toprak isterler. Yok derler. Yok derler çünkü, var deseler sömürücülerin menfaati kısıtlanmış olur Köylülerin ve işçilerin bütün kazancı ağaların, tefecilerin, patronların cebine iner. Ağalar, tefeciler ve patronlar bu oyunun baş artistleridir. Kurtuluş için bütün devrimciler bir vücut olup Amerika ve onun köpekleriyle mücadele edelim.

Almanya'dan bir devrim işçi

Malazgirt'te yoksulluk ve polis zulmü

Burası Malazgirt. Burada polis dayağı, jandarma kurşunu günlük olaylardan. Geçenlerde şöyle bir olaya şahit oldum. Bingöl'den sürgün gelen Hüseyin adlı bir polis sinemadan içeri girdi. Kapıcıyla yüksek sesle konuştular. Hiçbir mesele yokken seyircilere doğru bir küfür sallayıp gitti. Kapıcı «sarhoştur» dedi. Duyduk ki aynı şahıs bir gün sonra tabancasını çekip yol ortasına dikiliyor, her gelenin üzerini arıyor. O sırada yoldan geçen Karayollarına ait bir aracın şoförünü aramak istiyor. Şoför diyor ki «savcılıktan yazılı bir arama belgen var mı?» O da «ben polisim, istediğimi yaparım» diyerek karşılık veriyor.

Malazgirt'in Aktuzla nahiyesinden başka bir olay daha :

Sağlık ocağına bir saatlik mesafeden bir köylü geliyor. Karısının doğum sancıları içinde kıvrandığını söylüyor ve hemşireyi çağırıyor. Hemşireyi bindirmek için, yedeğinde bir atla gelmiştir. Hemşire diyor ki «ben gelemem, karını sen getir buraya.» Sözde bu sağlık ocağı halk için kurulmuştur ve bu hemşire de 1300 lira aylıklıdır. Halkımız ne yapsın? Karayolu yok ki araba ile karısını getirsin. Karda kışta hasta karısını ata bindiremez ya.

İşte bunlar küçük küçük olaylar. Baskı, zulüm, yoksulluk içindeki doğu halkının çektiği ızdıraplardan sadece bir kaçı.

Halkımız üzerindeki baskılar arttıkça halk düşmanlarının maskeleri düşüyor. Halk ise her geçen gün devrim yolunda birleşiyor.

Malazgirt'ten bir devrimci arkadar bildiriyor.

Devrim Kervanı Durmaz

Biz Atatürk İlköğretmen okulunun devrimci öğretmen adaylarıyız. Halkımıza yapılan zulümü ve baskıları bir bir takip ediyoruz. İçimizdeki devrim ateşi bir kat daha artıyor. İktidarın kudurmuş köpekleri üniversitelere saldırıyor. Genç kızlara işkenceler yapıyor. Bir çok genci öldürüyor, yaralıyor. Bir çok öğretmenin evine nurcular dinamit atıyorlar. Öğretmenlere, halkımızın menfaatlarını savunduğu için ağaların ve tefecilerin maşaları saldırıyor

En son Kırıkhan'da devrimciler saldırıya uğradı. Gericiler bunları yaparak devrimcileri sindireceklerini sanıyorlar. Durur mu devrimin kervanı? Kurtuluş zaferi halkımızındır. Dünya halklarınındır. Yurdumuzun dört bir yanından işçiler, köylüler, gençler ve aydınlar seslerini yükseltiyor :

Zalimler ergeç yıkılacak. İşçi — Köylü, kendi iktidarını kuracaktır.

Ne mutlu halkı için savaşanlara.

Kahrolsun Amerikancı iktidarlar.

Biz HASANOĞLAN'ın devrimci gençleri uyandık, geliyoruz dağ gibi...

HASANOĞLAN DEVRİMCİLERİ

AP'li muhtar 100 bin lirayı zimmetine geçirdi

Köy muhtarı Mehmet Kadıoğlu, köyümüze ait yüzbin lira parayı zimmetine geçirdi.

Muhtarı 13 Kasım 1970 tarihinde kaymakamlığa şikâyet ettik. Muhtar önce açığa alındı. Ama daha sonra Kaymakam Nevzat Özgül muhtarı tekrar görevine iade etti.

Muhtar, köyde bir ortaokul açılması için kurduğumuz derneği baltaladı. Okul müdürünün evini bir çok kere adamlarına taşlattı.

Muhtar «Ben Adalet Partiliyim. Burada hiçbir iş yaptırmam» diyerek köylülerin elektrik su ve yol yapmak için verdikleri paraları da kendi çıkarına kullandı. Kömür ve soba ticaretine başladı. Elan bu suçlarını sürdürüyor.

Bu muhtarı üçbin nüfuslu Babayağmur köyü halkı istemiyor.

Ayrıca okul müdürü de bizlerin haklarını savunduğu için başka bir yere sürüldü. Halkımızın uyanışına engel olan Adalet Partisi iktidarının ve onun uşaklarının halk düşmanlığını gazetemiz vasıtasıyla, kamoyuna duyurmak istiyoruz. Kahrolsun Adalet Partisi zihniyeti ve halk düşmanları

Çayıralan Babayağmur köyünden Bekir GÜVENÇ

Devrimci kıvılcımı bütün köylere ulaştıracağız

Ben on yedi yaşında bir köylü çocuğuyum. Halkımın kurtuluşu dâvasında sizlerle birlikte yılmadan mücadele edeceğim.

Çocukluğum Adıyaman'a bağlı Küllüm köyünde geçti. Susuz ve çorak tarlalarında üç beş kuruş kazanabilmek için yıllarca orak salladım, çapa yaptım. Istırap dolu günler geçirdim. İşte bütün köylümüz de benim gibi, ıstırap dolu günlerini tütün tarlalarıyla paylaşmaktadır. Senenin 365 gününü birbirine katarak, gece gündüz demeden alın terini akıtarak tütünü yetiştirmektedir. Bu kadar emek verdiği halde en kalabalık bir aile 500 kilo tütünden fazla üretemiyor. Gözümüzün nuruyla alnımızın teriyle yetiştirdiğimizin yarısını ağalar alıp götürüyor. Kalan yarısını bizler satabilsek gene de iyi diyeceğiz. Ne gezer.

Bir ağa tonlarca tütün getirip, sigarasını keyifle savurarak dolaşır. Çünkü Tekel'i bir ziyaret etmiştir. Tütününe yüksek fiyatı sağlamıştır. Peşinde uşakları çantasıyla gezinir. Bizler 200 kilo tütünümüzü satamayız. Sattığımızdan elimize iki — üç yüz lira para geçmektedir. Emeğimizin karşılığı diye aldığımız bu parayla hangi yaramızı saralım? Şekere mi, gaza mı, tuza mı? Yoksa bizleri evde gözyaşlarıyla bekleyen yavrularımıza mı?

İşte böyle arkadaşlar, bizler bu safsızca ve haince sömürülüyoruz. Bugünkü yediğimiz ekmeği, yarın bulamayacağız belki de. Bizlerin sırtından milyonlar vuruyorlar. Sömürücüleri tarihin çöplüğüne atmalıyız artık.

Fakir köylülerimizin hakkını arayan gazetenin İŞÇİ — KÖYLÜ olduğunu anladım. Abone oluyorum. Gazetenin attığı her devrimci kıvılcımı bütün köylere ulaştıracağız. Bunun için her engele göğsümü gereceğim. Devrimci şehit kardeşlerimizin hatırası bize örnek olacaktır.

GENÇ BİR KÖYLÜ ARKADAŞ

Amerikan Emperyalistlerini Laos Halkı Bozguna Uğrattı

Hindiçini halkları Amerikan emperyalistlerini ve uşaklarını Laos'ta büyük bir bozguna uğrattılar. 45 gün süren savaşta, Laos'a giren 22 bin düşman askerinden 15 bini öldürüldü, yaralandı ya da esir alındı. Bunların 200'ü Amerikalıydı. Yine bu altı hafta içinde 500 uçak ve helikopter halk savaşçıları tarafından düşürüldü. 300'ü zırhlı taşıt olan düşmanın 600 askeri arabası tahrip edildi. 5000 adet çeşitli silâhlar ele geçirildi.

Hindiçini, Asya kıtasının güney doğusundaki yarımadanın adıdır. Bu yarımada üzerinde Vietnam, Kamboçya, Laos, Tayland, Birmanya, Malezya devletleri bulunmaktadır. Hindiçini halkları 30 — 35 yıldır çeşitli düşmanlara karşı elde silâh savaşmaktadır. Hindiçini halkları İkinci Dünya Savaşında burayı işgal eden Japonya gericilerini ağır zarara uğratmışlar ve Japon emperyalizminin yenilgisinde önemli rol oynamışlardı. Yine 1954 yılında, sekiz yıllık bir savaştan sonra Fransız emperyalistlerini altettiler. Fransa, Hindiçini'deki devletlerin siyasi bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı. Ama bu defa da Amerikan emperyalistleri gözlerini bu zengin tabii kaynaklara sahip topraklara dikti. Amerikalılar bu topraklara dikti. Amerikalılar bu toprakları ele geçirmek için çeşitli dolaplar çevirdiler. Gerici yöneticileri satın aldılar. 1954'te süngüsü düşmüş bir halde tası tarağı toplayıp kaçan Fransız emperyalizminin yerini doldurmağa kalkıştılar. Bunun üzerine Hindiçini halkları, özellikle Vietnam halkı tekrar silâha sarıldı.

Amerika 1960'dan bu yana Vietnam'ın güneyinde halk ordusu tarafından yenilgiden yenilgiye uğratılıyor. Amerikan emperyalistleri buraya 500 bin asker getirdiler. Milyonlarca, milyarlarca liralık silâh yığdılar. Paslı, eski silâhlarla mücadele eden halkın karşısına dişine kadar modern ve güçlü silâhlarla donatılmış bir ordu diktiler. Ama bu onları yenilgiden kurtaramadı. Çünkü kurtuluş kuvvetleri halka dayanıyorlardı. Gücünü halktan alan bir ordu hiç bir zaman yenilmez. Düşman bütün silâh üstünlüğüne rağmen perişan oldu.

Amerikan emperyalistleri daha önceki sayılarımızda da yazdığımız gibi çılgınlar gibi sağa sola saldırmağa girişti.

Amerikan emperyalistleri bu yıl 8 Şubat'ta Laos'a saldırdılar. Oysa Laos halkı on yıldır ülke içindeki gericilere karşı silâh elde savaşıyordu. Laos halkı devrim mücadelesinde güçlü bir teşkilâta ve yenilmez bir orduya sahipti. Amerikan emperyalistleri Laos saldırısında esas olarak parayla tuttukları Güney Vietnamlı askerleri kullandılar. Kendileri, uçaklarla Laos halkının yaşadığı köyleri, ektiği tarlaları bombaladılar. Ama Laos halkı zaten böyle bir saldırıya karşı hazırlıklıydı.

Başta Laos ordusu olmak üzere Hindiçini halkları üç hafta içinde düşmanı ele geçirdiği mevzilerden sürüp attılar. Güney Vietnam — Laos sınırına sürdüler. Düşman fare gibi kaçmağa çalışırken, kaçış yolunda pusu kuran Laos savaşçıları onları keklik gibi avladı. Düşman sınırı aştıktan sonra da kaçmağa devam etti. Hindiçini halklarının ordusu, düşmanı şimdi Güney Vietnam'da da kovalamağa devam ediyor. Bu arada Amerika Laos'a karşı giriştiği saldırıyı desteklemek için kurduğu Ke San üssünü de boşaltmak zorunda kaldı. Kaçan düşman, üsleri boşaltmak için helikopterler kullandı. Helikopterlere sığışamayan düşman askerleri helikopterlerin tekerleklerine tutunarak kaçmağa çabaladılar. Ama bütün emperyalistleri ve onların uşaklarını bekleyen akibetten kurtulamadılar.

Son Laos zaferinden sonra şimdi Hindiçini'de Laos'ta içeride gericilere karşı verilen mücadelede yeni zaferler kazanılıyor.

Gerici krallık başkenti Luang Prabang kuşatıldı, havaalanı zaptedildi. Kamboçya'da başkent Pnom Penh ve bir kaç şehir dışında bütün ülke Kamboçya Milli Birlik Cephesinin kontrolü altında. Güney Vietnam'da ise Güney Vietnam Geçici Devrim Hükümeti ülkenin dörtte üçünü kontrolü altında bulunduruyor.

Başta Laos zaferi olmak üzere, Hindiçini halklarının kazandığı zaferler, çağımızın, emperyalizmin toptan çöküşe gittiği ve sosyalizmin zafere ilerlediği çağ olduğunu bir kere daha gözlerimizin önüne seriyor.

Yaşasın Hindiçini halklarının devrimci mücadelesi!

SELÂM SANA LAOS HALKI

Düştü ateşin içine
Büyük (!) Amerikan çarkı
Selâm halkın gücüne
Selâm sana Laos Halkı

Güvenip, top tüfeğine
Saldırdı ak emeğine
Boyun eğdi bileğine
Selâm sana Laos Halkı

Birleşince mert halklar
Dünyada zulmü paklar
Kaçamadı uçak, tanklar
Selâm sana Laos Halkı

Senin hakkın yiyen alçak
Savaşınca kaçar ancak
Ezilenler kurtulacak
Selâm sana Laos Halkı

Amerika aldı dersi
İttir insanın teresi
Gür çıkar halkların sesi
Selâm sana Laos Halkı

Mahmut görmedi sizi
Öpemedi elinizi
Kutlarım zaferinizi
Selâm Tüm Dünya Halkları

Mustafa Kuseyri
DEVRİMCİ SANAT YARIŞMASI
konu: HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

- Şiir
- Hikaye
- Resim
- Karikatür
- Fotoğraf
- Afiş

Devrimciler halkımızla karışa
Küs olanlar birbiriyle barışa
Kendine güvenen girsin yarışa
Konu halkımızın eser bizimdir.
Eylemi yarışa davet ediyor
Devrimciler haklı dâva güdüyor
Sömürgenler dalımızı buduyor
Gövdesin kesecek keser bizimdir.

Bizim sanatımız, halk savaşçılarının yüreğini coşkunlukla kabartan, bize zaferden ve güneşli günlerden haberler getiren bir kahramanlık türküsüdür.

Halkımızın devrimci kültür ve sanatını geliştirmek için kollarımızı sıvayalım. Sazımızı sözümüzü, şiir ile sazımızı halkımızın hizmetine koyalım.

Son katılma tarihi: 1 Mayıs 1971
Adres: İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesi — Yarışma Adakale Sok. 28/1 Kızılay — Ankara

Ödemiş Cıva Madeninde İşçi Mücadelesi

Mefaz Cıva Madeni İşletmesinde halk zalim patrona karşı yürüyüş yaptı. Fehmi Kiremitçiler ve Sadık Bey Ödemiş'in Türkönü Köyü'ndeki cıva madenlerine kurtuluş savaşı sırasında el koymuşlardır. Burada 300 işçi çalışıyor. Patron işçileri çok ağır şartlar altında sömürüyor ve eziyor. İşçiler mesai saatleri dışında da çalıştırılıyor. İşçilere taşlı mercimek ve çamurla karışık nohut veriliyor. Ücretler zamanında ödenmiyor.

Köylü gençler patron zulmüne karşı bir yürüyüş yaptılar. «İş isteriz, zulme son» diye haykırarak mücadeleye giriştiler. Patronun emri ile Ödemiş'ten kaymakam ve jandarma geldi. Jandarma üsteğmeni «Ocağın etrafında kimi görürsem vururum»

(Devamı sayfa 3 de)

Bütün Türkiye'de işkence ve zulüm aldı yürüdü

Bütün Türkiye'de polis, jandarma ve gerici sürüleri devrimcilere saldırıyor ve işkence ediyor.

● URFA'DA : Doğu Anadolu'da iktidar kuvvetlerinin ve gericilerin devrimcilere karşı giriştikleri saldırılar her geçen gün artıyor. Gazetemizin geçen sayılarında bu saldırıların sayısız örneklerini ve uyanan halkı ezmek için girişilen zulmü defalarca yazdık.

Son olarak polis Urfa'da devrimcilere karşı azgın bir saldırıya girişti. Devrimciler ve halk, Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'ın tutuklanmasını protesto için yerlere yazılar yazdılar. 17 Mart günü polis 8 devrimci arkadaşımızı ve TÖS Başkanı arkadaşımız Ercan Özgür'ü tutukladı. Bunu protesto etmek için halk ağaların evlerine dinamik attı. Polis, bu dinamiti camiye atılmış göstererek kışkırtmalara girişti. Bundan sonra Urfa'ya getirilen MİT (Milli İstihbarat Teşkilâtı) memurları halkı korkutmak amacı ile devrimcilere işkence etti.

Devrimci arkadaşımız Muzaffer Soyhan, Antep'ten Urfa'ya getirilerek beş gün işkenceye uğratıldı. Arkadaşımız işkenceler sonunda ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Daha sonra mahkeme tarafından serbest bırakıldı.

Aynı günlerde öğretmen Emin Tahtasız komünizm propagandası yaptığı söylenerek polisçe işkenceye uğratıldı.

Bütün baskı ve işkencelerde baş sorumlu Urfa emniyet müdürüdür. Bu adam devrimcilere karşı gaddar tuzaklar kurmaktadır. Bu adam halkımızın düşmanıdır.

Urfalı devrimciler bütün işkencelere rağmen halkın dâvâsını savunmada bir adım geri durmayacaklarını bildiriyorlar.

● İZMİR'DE : 23 Mart günü İzmir'de dört arkadaşımız polis tarafından bildiri dağıttıkları için tutuklandı.

Şark Sanayii önünde bildiri dağıtan Mahmut Cantekin ve Ümit Ağca arkadaşlarla, Aliağa'da bildiri dağıtan iki arkadaşımız polis tarafından kanunsuz olarak tutuklandı.

28 Mart'ta ise Gıda — İş Sendikası'nın kongresini izleyen arkadaşlarımız polis saldırısına uğradı. Arkadaşlarımızdan Ali Karşılayan, Savaş Emek ve Emine Dinç hiçbir gerekçe gösterilmeden karakola götürüldüler.

Kanunsuzluk ve baskılar hızla artmaktadır. Fakat bu bizi yıldırmayacaktır.

● BOLU'DA : Bolu'da halkımızın kurtuluşu için mücadele eden genç arkadaşlarımız polis tarafından yakalanarak işkenceye uğratıldı. Bünyamin Gülcan ve 9 arkadaş Bolu'nun duvarlarına halkımızın kurtuluş mücadelesini anlatan afişler ve yazılar astılar. Halkı düşmanlarına karşı mücadeleye çağırdılar. Polis derhal harekete geçti ve arkadaşlarımızı yakaladı. Bünyamin Arkadaş hapse atıldı.

● ISPARTA'DA : Isparta'nın Gönen Köyü'nden halk şairi Ali Bektaş polis tarafından karakola götürülerek en ağır işkencelere uğratıldı. Ali Bektaş'ın suçu ağalara beylere karşı halkımızın davasını savunan şiirler yazması idi. Polis, «sen ağalara, beylere nasıl karşı gelirsin» diyerek devrimci kardeşlerimizi kanlar içinde bıraktı.

Bektaş arkadaş halkın dâvâsını sonuna kadar savunacağını açıklayan bir bildiri yayınladı. Bunun Isparta Valisi'nin bir sindirme plânı olduğunu açıkladı. Ali Bektaş halkımıza şöyle sesleniyor :

Savaşmayan insan değil
Boyundurukta serseril
Savaş ki kurtul sev sevil
İsyanda kalan savaşa.

● MİDYAT'TA : Gazetemizin 29. sayısında Midyat'ta hristiyan bir yurttaşın müslüman bir kızla evlendiği için azgın gerici saldırılarına uğradığını yazmıştık. Saldırıya uğrayan hristiyan yurttaş Sabri Altunkaya üzerindeki baskılar devam ediyor. S. Altunkaya gazetemize yazdığı mektupta şöyle diyor : «Talât Oğuz, komiser ve Savcı Yardımcısı Turgut bey bize yardım etti ve feci hadiseyi telin ettiler. Hadiselerin yegâne sorumlusu Kaymakamdır. Bu şahıs eşimin gericiler tarafından kaçırılmasına ve benim tecavüze uğramama yardımcı olmuştur. Bugüne kadar eşimin yaşayıp yaşamadığı belli değil. Gericilerin başında bulunan avukat Mehmet Ali Arıkan baskı ile eşimden bir vekâletname almış ve evlenmenin feshi için dava açmış bulunuyor. Hayatımız tehlikede olduğundan duruşmaya gidemiyoruz. Devlet memurları gericilerden korkmaktadır. Tarih hiç bir zaman bu kadar feci bir gericilik ve irticaya şahit olmamıştır.»

● KONYA'DA : Konya'da ağaların, patronların ve Amerika'nın uşağı faşistler devrimci arkadaşlarımıza saldırdılar. 19 Mart'ta Konya Eğitim Enstitüsü müdürü ile birlikte okulu basan faşistler öğrencilerin üzerini aradılar. Üç devrimci öğrenciyi polise tutuklattılar. Polis ve halk düşmanı okul müdürü faşistlerle ortak çalışıyor. 20 Mart'ta ise faşistler altı devrimci arkadaşımıza bıçaklarla saldırıp dört ar-

(Devamı sayfa 3 de)

Gıda-İş İzmir Şubesi Kongresi Yapıldı

23 Mart Pazar günü yapılan Gıda — İş İzmir şubesi kongresine kalabalık bir işçi grubu katıldı. Kongrede tutucu genel merkez grubuyla devrimci grup mücadele etti. İşçi — Köylü ile bağ kuran ve gazetenin dağıtımı için çaba gösteren devrimci işçi arkadaşlar genel merkeze ve şube yöneticilerine karşı mücadele ettiler.

Gıda — İş İzmir şubesine bağlı işyerleri, Tariş Yağ Kombinası, İşbirliği Üzüm İşletmesi, Turgutlu fırın işçileridir. İşçiler, devrimci hareketle sıkı bağlar kuruyorlar. Fabrikalarında İŞÇİ — KÖYLÜ'yü dağıtıyorlar. Kemal Nebioğlu türlü oyunlarıyla Turgutlu Fırın işçilerine oy kullandırmadı. Çünkü devrimci arkadaşların yönetime geleceğini anlamıştı. Buna rağmen devrimci işçi arkadaşlarımız büyük çoğunlukla, 300 küsur oydan 284'ünü alarak yönetime geçtiler. Genel başkan ve genel merkez yöneticileri kendilerine bağlı kişileri seçtirmek için gelmişlerdi. Bütün oyunları boşa çıktı.

Kongrede konuşan işçi arkadaşlardan birisi **«Sendika amaç değil, araçtır. İşçi sınıfı ancak devrimle kurtulur»** diyordu. Bir başka işçi arkadaş; **«Asıl mücadelemiz bundan sonra başlıyor. İşçi sınıfı içine sızan, sendika yönetimlerini de ele geçiren patron uşaklarına karşı savaşmalıyız.**

İşçi sınıfı ancak örgütlü mücadeleyle zafer kazanır» diyordu. Konuşan bütün işçiler, eğitim istediklerini bildirdiler. Hepsi, İşçi — Köylü'yü ve bildirilerimizi aldılar. İşçi — Köylü'yü sürekli okuduklarını ve işçi sınıfının tek kurtuluş yolunu, siyasi iktidar hedefini, devrim yolunu göste-

(Devamı sayfa 3 de)

Kardeşler

İşçi — köylüden başkası ocağı
Yakamaz kardeşler, yakamaz hey — hey
Sarp burçlara başkaları bayrağı
Çakamaz kardeşler, çakamaz hey — hey

Hamurdan, çamurdan, demirden, sudan
Yoğrulup uyandık koyu uykudan
Alındı çembere Yanki dört yandan
Çıkamaz kardeşler, çıkamaz hey — hey

Üssü ve radarı, filosu, eri
Uzmanı, yazmanı, casus her biri
Bükülmeyen kolumuza zinciri
Takamaz kardeşler, takamaz hey — hey

«Kâğıttan Kaplan» da girdi dar güne
İçinden çürüyor bak da gör yine
Bu devrim dalgası inan ters yöne
Akamaz kardeşler, akamaz hey — hey

Bu toprağa kanı, teri karışan
İkinci kurtuluş için yarışan
Özgürlük ve emek için vuruşan
Bıkamaz kardeşler, bıkamaz hey — hey
Sömürgen giderek döner azgına
Döner, döner uğrar yine bozguna
Bundan böyle hakkımızı ağzına
Tıkamaz kardeşler, tıkamaz hey — hey

Usta eller kurdu bir sağlam yapı
Jandarma süngüsü, polisin copu
Emperyalizmin de atomu topu
Yıkamaz kardeşler, yıkamaz hey — hey

MEHMET TELLİ

İstanbul'da İşçi Sınıfımızın Devrimci Mücadelesi Şiddetleniyor

Gislaved'de satılmışlar işçilere saldırdı

İstanbul'da Gislaved fabrikasında, patronun ve sarı sendika Kauçuk — İş'in köpekleri işçilere saldırdı.

Gislaved işçileri, Hüseyin Çapkan'ın şehit edildiği Büyük Direnişten bu yana patronun ve sarı sendikanın baskısına rağmen tekrar Lastik — İş sendikasında birleştiler. İşçilerin büyük çoğunluğu Lastik — İş'e kayıt oldu.

Patron ve Kauçuk — İş işçilerinin birleşerek tekrar mücadeleye girmesinden ve sarı sendikayı temizlemesinden korkuyor. Bu yüzden fabrikanın içinde sarı sendikanın silâhlı zorbaları 1 kişer üçer kol geziyor. Fabrika içinde rastgele hadise çıkartıyorlar. Polis, fabrika önünde Lastik — İş gazetesi ve bildiri dağıtan işçilere baskı yapıyor.

Geçen gün de bu satılmışlar işçilere, şişler, bıçaklar, kalıplarla saldırdılar. Bir kaç arkadaşımızı yaraladılar. Şehit Hüseyin Çapkan'ın yiğit omuzdaşları satılmışlara cesaretle karşı koydular.

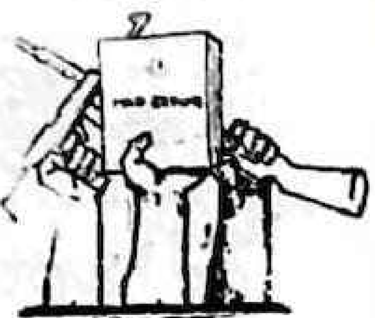
Zorbaları suç üstü yakalatmaya çalışan Lastik — İş bölgede tek bir savcı bulamadı. Bütün savcılar sıvışmışlardı.

İşçilere saldırdıkları günün gecesi, patronun uşakları Eyüp'te işçilerin toplandıkları Lastik — İş lokaline saldırdılar. Binayı kundakladılar, tahrip ettiler.

Patron ve uşakları işçileri zorbalıkla yıldırabileceklerini sanıyorlar. Ama bu güne kadarki tecrübelerimiz bize hep gösterdi ki, işçiler birleşip mücadeleye girdiler mi, patronlar da sarı sendikacılar da kaçacak sıçan deliği ararlar. 15 — 16 Haziran'da böyle oldu. Yine böyle olacak.

Filips işçisi kaya gibi durdu

Patron iki kardeşlerini işten atınca, 15 — 16 Haziran'da yiğitçe mücadele eden Filips işçileri, bir kere daha ayağa kalktılar. Toplu sözleşmeye bir ay kalmıştı. Bu sırada işçi atılmasına göz yummak, patrona şimdiden teslim olmak demekti. Onun için işçiler patrona «Ya atılanları geri alırsın, ya da iki misli tazminat ödersin» dediler. Patron kabul etmedi. 1 Nisan Perşembe günü saat 16'da 400 kadar Filips işçisi oturdu. Ertesi sabah sat 8'de dağıttıkları bildiride «Bu mücadeleyi veren bizler, arkadaşlarımızın atılmasına göz yumup, toplu sözleşmeye razı mı gireceğiz? Yoksa bir kaya gibi durup, patronun yüreğine korku mu salacağız? Elbette ikincisi» dediler. Patron işçilerin bu çıkışından ürktü. Atılan işçilerin başka bir yere yerleştirilmesini ve tazminatlarının ödenmesini kabul etti. Filips işçileri 15 — 16 Haziran yolunda ilerlediklerini bir kere daha gösterdiler.

İŞÇİLERİN HİDDETİNDEN KORKAN

Patron, İ. Ethem fabrikasını tatil etti

Pankurt'un zalim patronu Mustafa Kurtkapı senelerdir Pankurt işçisine zulmediyor, onları ağır iş şartları altında ve düşük ücretle çalıştırıyordu. İşçiler devamlı aşağılanıyor her türlü haysiyet kırıcı davranışlara maruz bırakılıyordu.

İşçilerin hakkını vermek istemeyen patron, iki arkadaşı işten attı. Zannetti ki, böyle yaparsa İbrahim Ethem'in tecrübeli işçisini korkutabilecek, gözünü yıldırabilecek. Ama işçiler bu tehditlere boyun eğmedi. Hemen işi bırakıp direnişe geçtiler.

İşçiler «İki arkadaşımız işe alınıncaya kadar direneceğiz. Ölmek var dönmek yok» diyorlar.

Patron işçilerin bu kadar kararlı olduğunu görünce korkudan «tamirat var» diye bir yalan uydurup fabrikayı kapattı. Patronun maksadı zaman kazanmak. Kim bilir şimdi işçiye ne biçim tuzaklar oyunlar hazırlıyor.

İbrahim Ethem fabrikasının bilinçli işçilerini uyutmalarına imkân yoktur. Onlar da yeni mücadeleler için hazırlanıyorlar. Patron kazdığı çukurlara kendisi düşecektir.

İşçiler, Sarı Sendikayı Kapı Dışarı Etti

Atom Boya ve Kimya Müessesesi işçileri patron uşağı sarı sendikacıları kapı dışarı etti. Ankara'da Sincanköy'de bulunan müessesenin işçileri DİSK sendikası Kimya — İş'e bağlıdır. Patron işçi düşmanı Özdemir Yarar'dır.

Geçenlerde patron sarı sendika Petrol — İş'le anlaşarak işçileri bu sendikaya yazdırmak üzere dalaveralar çevirmeye kalkıştı. Patron ve sarı sendikacılar, önder devrimci işçiler dışındaki işçi arkadaşlarla bir toplantı yaptı. Toplantıda patron işçilere Petrol — İş'e girerlerse mesai vereceğini söyledi. Bir takım sahte vaadlerde bulundu. Sarı sendikacılar da Özdemir Yarar'ı desteklediler.

Uyanık işçiler oyuna getirilmek istendiklerini kolayca anladılar. İşçiler patron uşaklarını yaka paça kapı dışarı ettiler. Patron ve sarı sendikacılar yuhalar arasında fabrikayı terkettı. İştahları kursaklarında kaldı. Yaşasın devrimci işçi arkadaşlar.

Pankurt İşçileri Sarı Sendika Çemberini Kırdı

Patron köpeği sarı sendika Çelik — İş, işçilere yapılan bu zulüm karşısında susuyor ve patronun safında yer alıyordu. Çelik — İş'in satılmışlığını anlayan Pankurt'un yiğit işçileri birleştiler. Patrona ve sarı sendikaya karşı mücadeleye karar verdiler. İşçiler şöyle diyorlardı : «Çalışan, alın teri döken biziz. Haysiyetli, şerefli ve daha iyi şartlarla yaşamak da bizim hakkımız. Bundan sonra haklarımızı almak için mücadele edeceğiz.»

Bundan sonra, bir kaç satılmış dışında bütün işçiler sarı Çelik — İş'ten istifa ederek Maden — İş Sendikasına geçtiler. Şimdi Pankurt işçileri yeni mücadelelere hazırlanıyorlar.

Horoz Çivi'de Zulüm

Hain mi hain, zalim mi zalim, bilmem kaç kere milyoner, başı bereli, şiş göbekli Mehmet Üretmen, iyi dinle!

Sen ki, geçenlerde iş kazası geçirip yaralanan bir işçi kardeşimizi, arabam kirlenir diye hastaneye göndermedin, saatlerce baygın yattı. Sonunda işçiler aralarında para toplayıp, araba tutup hastaneye gönderdiler.

Göbeğin daha şişsin, ensen daha kalınlaşsın, milyonlarına yeni milyonlar katılsın diye iş yerinde tedbir almadın. Bir tarihte kızgın demir bir işçi kardeşimizin karnından girip sırtından çıktı. Bunun hesabını sormayacak mıyız sandın?

Kızgın fırınlar karşısında maskesiz, iş elbisesiz çalıştırdığın 900 işçiyi helâya göndermez, sigara içirmez, nefes aldırmazsın. O da yetmiyormuş gibi mesailerini kestirir fazladan çalıştırırsın. İşçileri 2 — 3 aylığına köylerine gönderip, yine asgari ücretle işe alırsın. Bütün bunlara gık diyen oldu mu, ağzında çıt duk, elinde cop ya kendin döver ya da köpeklerine dövdürürsün. Ama artık işçiler zulme boyun eğmeyecek, saflarını bir yumruk gibi sıklaştırıp tepene inecek.